

den, jeg vil kalde det uovervejede tankegang, der er blevet givet udtryk for her – jeg skal nok underbygge, hvad jeg mener med uovervejet – kan få de korte bemærkninger til at fungere også under en debat om den nordiske redegørelse. Ikke fordi jeg mener, at korte bemærkninger i sig selv er et kvalitetskrav eller et succeskriterium, slet ikke, men fordi jeg tror, at den mere eller mindre skjulte dagsorden for fru Kirsten Jacobsen netop er at finde en niche i det parlamentariske billede, som kan trække det parti, som fru Kirsten Jacobsen repræsenterer, frem i denne debat.

Og dér vil jeg gerne kommentere, hvorfor jeg mener, at det er et uovervejet forslag, fru Kirsten Jacobsen fremsætter, nemlig det forslag, der går ud på at nedlægge Nordisk Råd som en parlamentarisk forsamling:

Det passer i virkeligheden overhovedet ikke til det princip, som Fremskridtspartiet ellers plejer at arbejde efter, for det, der ville ske i en sådan situation, hvis man nu fulgte fru Kirsten Jacobsen, var, at man altså ville etablere et samarbejde mellem fem regeringer, uden at der på noget punkt er mulighed for en samlet parlamentarisk kontrol af de fem regeringers handlinger.

Alene af den grund vil jeg finde, at det absolut ikke er et fornuftigt forslag – og nu taler jeg også som interesseret i, hvordan demokrati og internationalt samarbejde osv. udvikler sig – for det nordiske samarbejde, vi har, er jo specielt på den måde, at der er en fællesnordisk parlamentarisk forsamling, som har initiativret og kan være pådrivende over for regeringerne, og som udfører en kontrol med regeringernes arbejde og den måde, regeringerne udmønter de politiske beslutninger på. Og det specielle består jo bl.a. i, at enhver nordisk parlamentariker har mulighed for at stille spørgsmål til en hvilken som helst nordisk minister og forvente svar på sit spørgsmål.

Så vil jeg gerne sige til fru Dorte Bennedsens indlæg, at regeringen er meget enig i – og der er flere ordførere, der har givet udtryk for det samme – at det centrale er den nordiske sprogforståelse. Og jeg tror, alle erkender, at der er et vist pres på det, vi tidligere har kendt som – som man kunne kalde det – at forstå hinanden på skandinavisk, for vi bruger i dag flere midler til tolkning i det nordiske samarbejde, end vi gjorde for år tilbage. Og jeg tror, alle oplever, at det sker, at man slår over i engelsk, når man taler med nogle af de nordiske parlamentarikere,

som deltager i arbejdet; især hvis de kommer fra Finland og ikke taler svensk, kan der være problemer.

Derfor er jeg for så vidt enig i det, som der har været en bred tilkendegivelse om: at vi skal prøve at vurdere, hvordan vi kan støtte og måske også forny hele det sproglige samarbejde. Det vil jeg gerne vende tilbage til.

Og så vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg har noteret mig ønsket om, at opfølgningen af rekkommendationerne om foreligger tidligere end dagen før redegørelsesdebatten på sessionen. Det forstår jeg meget vel, og det vil vi bestrebe os på fremover.

Til hr. Svend Erik Hovmand vil jeg gerne sige, at jeg er meget enig i den vægt, som hr. Svend Erik Hovmand har lagt på Østersøsam arbejdet, og at den udvikling, der foregår i det nordiske samarbejde, og den prioritering, som har ført til, at nærområdet nu optager en femtedel af vores fællesnordiske budget og faktisk optager utrolig mange kræfter og ressourcer og prioriteringer, også på parlamentarikersiden, jo i virkeligheden er udtryk for, at vi i det nordiske område og i nærområdet er overbeviste om, at vores naboer er vigtige bekendtskaber og vigtige partnere i vores fælles bestræbelser for at få en positiv og fremadrettet udvikling i den region, som vi faktisk er en del af, og som vi lever midt i.

Og i den udvikling er den demokratiseringsproces, som hr. Svend Erik Hovmand trak frem, jo et meget centralt element, og netop forudsætningen for, at vi kan få den udvikling, som også skaber sikkerhed og stabilitet og ro for os selv og for de muligheder, vi har som danskere, svenskere, finner og nordmænd osv. Og det tror jeg er noget af det mest ægte og givende, når man skal tale om nordisk nytte, og noget, som alle parterne, der samarbejder om det, har glæde af og interesse i, for dermed får vi også den ægte drivkraft til at finde ud af, hvordan vi kan løse fælles opgaver og få et fredeligt nærområde, en fredelig del af verden, til glæde for alle borgere og erhvervslivet osv.

Til hr. Frank Dahlgaard, som stillede en række konkrete spørgsmål, vil jeg, inden jeg giver svarene på dem, sige, at jeg synes også, det, som hr. Frank Dahlgaard gav udtryk for, er interessant: at det nordiske samarbejde faktisk er et forbillede, der breder sig, og jeg synes også, den engelsk-irske diskussion om de her spørgsmål er interessant. Og jeg mener helt afgjort, at hvis vi kan bidrage til en konkret igangsættelse